

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Concordia impia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Sepelierunt ad virum suum. Act. 5. 10. Fuit celebris mos apud Hebræos, ut conjuges eodem sepulchrò conderentur. Abul. 2. Reg. 15. q. 14. ut carnis conjunctio sequeretur conjunctionem pulveris; & quia de costa viri facta est mulier. Sylv. hic.

Omnes unanimes. 1. Petri 3. 8. Memorabile est, quod in vita S. Macarii legimus; ipsi revelatum esse: Quòd omni sua oratione, jejuniò, & studio virtutum, necdum pervenisset ad mensuram meriti duarum mulierum, quæ cum maritis in eadem domo per 15. annos vixerant in pace, & concordia; adeò ut nulla unquam alteri verbum asperius dixerit. Corn. hic.

Propterea mulierem DEus subiecit, virum verò illi præfecit; ut pax sit: Nam, ubi honoris est æqualitas, aut ubi familia dominatur, vel omnes principatum gerunt; ibi nunquam poterit esse pax. S. Chrysost. hom. 20. in ep. ad Ephes.

Mulieres viros suos intimè diligant, & ad omne bonum, ut duo oculi, sibi invicem consentiant. S. Honorius f. de Sexagef.

Exempla concordium conjugum.

Ecce ancilla tua in manu tua est. Gen. 16. 16. Hoc est verum contubernium, hoc mariti officium; quando non magnà diligentia mulieris spectat verba; sed imbecillitati sexus, veniæ non nihil concedit: Hoc unum satagens, ut è medio tollatur tristitia; & pax, atque concordia, constringatur ælius. S. Chrysost. hom. 38. hic.

Erant justi ambo. Luc. 1. 6. Ipsi muruâ voluntate in idem convenerant, facti sancta conventionem concordēs; ut neuter vellet, quod ad bonitatem alterum impediret; uterque alteri præstaret, quod virtutis posset esse compendium. Sim. de Cass. l. 3. c. 1. *Ambo justi.* ib. Quia, ut erat in duobus una caro, sic erat in duobus unus spiritus. Imitentur conjuges; ut, quos conjungit affectio, jungat & virtus: S. Chrysost. f. 91.

Erant justi ambo. Mox sequitur: *Incedentes sine querelâ*; nec vicinis graves, nec inter se discordes: quia in DEI cultu valde unanimes. Joseph Alvarez Illustr. 176. Prima nimirum conjugum felicitas est, communis in Deum pietas. Non bene conveniunt in humanis, si dissentiant in divinis. Id. ib.

Media concordia conjugalis.

Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Gen. 2. 23. In his verbis non solum intellige amorem mutuum conjugum; sed etiam egregium patientiæ mutuæ documentum. q. d. vir: & mea fortitudo, & mea infirmitas, est in muliere. Alter in altero suam agnoscat duritiem, & patiens feret. Quis enim ita omni

vitiò liber, in quo non vel ossis rigor, vel carnis fragilitas, non sit? Fernandus hic sect. 14.

Honorabile conjugium inter Isaac, & Rebecca. Gen. 24. 67. Isaac enim Hebr. *risu*, est; Rebecca *patientia*. Clem. Alex. l. 1. p. ad c. 5. Ritus à tolerantia adjuvatur. Ut risum à viro mulier eliciat, patienter agat; risum patientia impetrabit. Velloso in Judich. 7. Paræn. 25.

Et lex clementia in lingua ejus. Prov. 31. 26. q. d. in verbis non est aspera, morosa, clamosa, iracunda; sed lenis, blanda, & modesta, suavis. Hanc enim legem clementiæ sibi fixit, ut cum omnibus benignè, & clementer, loquatur. Corn. hic. vide plura hoc loco.

§. VIII.

Concordia impia.

Est & mala concordia, & discordia bona: si quidem qui turrim ædificabant Gen. 11. 4. concordēs erant in malo suo; inde est inviti, ad bonum tamen dissenserant. Et Socii Chore, male conveniebant; ideo bene divisi sunt. Did. Niss. fer. post D. 4. Quadr. §. 4.

Cuncti reges trans Jordanem congregati sunt pariter, ut pugnarent contra Isue. Jos. c. 9. 1. 3.

Marsupium unum &c. Prov. 1. 14. Hæc est impia concordia; quæ significatur per squamas Behemoth Job. 41. 6. & per spinas complectentes se mutuo. Nahum 1. 10. & per caudas vulpium colligatas Judic. 15. 4. & per lappam, & terram tenacem. Os. 9. 6. c. 10. 8. Hugo à. Caro hic.

Nolite arbutari, quia pacem veni mittere: non veni pacem mittere, sed gladium. Matth. 10. 34. Quare, querit S. Chrysost. quòd agnus, quòd mansuetus, quòd humilis, Christus indicare bellum venit? & resp. f. 164. quia conjunctio cœlestis est in illa separatione terrestris. Did. Niss. fer. 3. post D. 3. Quadr. §. 4.

Ubi duo vel tres congregati in nomine meo. Matth. 18. 20. Nec omnis concordia bona, nec quævis discordia mala. S. Cyrill. Jerof. Catech. 16. sunt enim & inimicitia quædam bonæ. Quemadmodum scriptum est Gen. 3. 15. *Inimicitias ponam inter te, & semen tuum & semen illius.* Gen. 15. 10. *Tollens universa hæc, divisit ea per medium, aves autem non divisit.* Cur animalia terrestria Abraham divisit, non aves? ut significaretur; nec omnem DEO displicere discordiam, nec unionem quamcunque probari. Did. Niss. ib.

Sicut esse noxium solet, si unitas desit bonis; ita perniciosum est, si non desit malis. Perversos quippe unitas corroborat, dum concordat:

Et tantò magis incorrigibiles, quantò unanimes facit. S. Greg. l. 31.

mor. c. 24.

